

Osada z doby železnej v Drienove

Na ploche budúceho priemyselného parku sa zisťovacím výskumom, ktorý realizoval Archeologický ústav SAV v Nitre - Výskumné pracovné stredisko Košice, už v novembri roku 2007 podarilo zistiť stopy po pravekom osídlení. Samotný záchranný archeologický výskum sa na lokalite so zisteným osídlením rozbehol až v auguste tohto roka. Vytýčená časť územia bola najskôr mechanizmom pripravená na samotný výskum a až následne sa mohlo začať so skúmaním zistených objektov. V tomto prípade pod pojmom archeologický objekt rozumieme sídliskový útvar, ktorý bol v rôznej hĺbke zapustený do pôdneho

podložia. Na celej ploche sa nám podarilo spolu zistiť 113 takýchto zahĺbených objektov, ktoré majú rôzne tvary, rozmery a hĺbku. Najčastejšie sa stretávame so zahĺbenými jamami, ktoré majú kruhový pôdorys. Ich hĺbka bola rôzna, od veľmi plytkých (10 cm), až po relatívne hlboké (takmer 200 cm). Každý takýto nájdený objekt sa jeden po druhom postupne skúmajú. Znamená to, že obsah každej jamy sa vyberie a materiál, ktorý sa v nej nachádza, je predmetom ďalšieho skúmania. Väčšinou sa v nich objavujú zlomky keramiky, pravekej tehly (resp. výmazu) - mazanice, zvieracích kostí, kamenných nástrojov, prepálených kameňov a zriedka aj bronzových a železných predmetov. Vzhľadom k tomu, že v tomto dejinnom období praveku boli kovy veľmi vzácne, je ich výskyt preto ojedinelý. Nájdenu archeologickému materiálu preto dominuje keramika. Keďže sa väčšinou nachádza rozbitá v početných zlomkoch, je neskôr možné (samozrejme iba v niektorých prípadoch) z jednotlivých kúskov tejto keramiky rekonštruovať celé tvary nádob, aké sa v danom období používali na bežné stolovanie a uskladnenie potravín. Čo sa týka funkcie, akú plnili v tomto období jednotlivé objekty z doby železnej, je situácia zložitejšia. Niektoré z kruhových jam slúžili pravdepodobne na uskladnenie potravín. Objekty z doby železnej, ktoré by slúžili ako domy sa nám nepodarilo nájsť. Pri objekte, označenom ako č.8, by sme o dome aspoň čiastočne mohli uvažovať. V strede tejto rozmernej jamy sa nachádzalo ohnisko.

Okrem osídlenia z doby železnej sa nám na ploche podarilo objaviť aj dva príbýtky zo stredoveku, presnejšie z obdobia 12. - 13. storočia. Chaty boli čiastočne zahĺbené do zeme a mali pravidelné rozmery 3,5 x 3,5 metra. V obidvoch sa zachovali zvyšky pece, ktorá bola umiestnená v juhovýchodnom rohu príbýtku. V objektoch sa našla keramika a zlomky z týchto zničených pecí.

Archeologická lokalita v Drienove nám nebola doteraz známa. Aj vďaka investičnej výstavbe v obci sme tak mali jedinečnú možnosť preskúmať časť pravekej a stredovekej osady.

Pamiatka zosnulých

V ten deň sa zotmie veľmi skoro. Počkám, kým sa v dome všetko upokojí, odpútam sa od všedných denných starostí a moja myseľ sa začne pripravovať na niečo milé a dôverné. Oblečiem si zimnú bundu a teplú čapicu a pomaly sa vytráim z domu. Budem kráčať hore ulicou a spomínať na dávne časy. Na bezpečné miesto na zemi, kde všetky susedky boli ako mamy. Na babku, ako mi podáva čerstvo podojené mlieko a ja ho pijem na prahu maštale, na dedkovu obrovskú náruč, do ktorej sme sa všetci drobci vmestili a všetky strachy a nepravosti boli zrazu ta-tam. Na otca, ako nám delí balíček cukríkov, čo nám kúpil z výplaty. Na láskavé vtípkovanie druhého dedka a kôpky prečítaných kníh okolo maminho brata. Na milý a zároveň vážny úsmev mojej tety a nevidanú dobrotu - chlebič s maslom a medom v rozprávkovom dome môjho strýka. Na pohostinnú kuchyňu babky Kalitovej, na susedov, čo v nedeľu poobede hrajú karty pod barackou. Na srdečnosť pána farára Doláka a do srdca prenikajúci spev otca Štimu. Ako budem míňať domy na ulici, spomienky budú pribúdať. Veľa čiastočiek mozaiky môjho života je už ukotvených pevne, nemenne na svojom mieste. Odkazy tých, s ktorými som žila, nosím vo svojom srdci, ich telá odpočívajú na mieste, ku ktorému sa blížim. Hore, na kopci sa zastavím. Možno bude popíchať, možno bude fúkať jesenný vetrík. Ten pohľad, čo sa mi naskytne, bude úplne prirodzeným vyvrcholením môjho rozjímania. Koľko plápolajúcich plamienkov, koľko uzatvorených životov. Ten ožiarený vzduch sa bude chvieť a bude sálať teplo, budem cítiť dobrú energiu. Pery zašepkajú Otčenáš, utriem si nie zlie smútku, ale slzu lásky, ešte chvíľku postojím a potom sa pomaly pustím späť. A budem premýšľať, o čom je táto chvíľa.

Helena Vancová

Mesiace úcty k starším

Staroba je jednou z etáp ľudského života, ktorú možno prežiť aktívne. Záleží len na nás, ako sa na ňu dokážeme pripraviť. Správnu životosprávu, striedaním stravovaním, športovaním, vzťahom k prírode, pozitívnym postojom k životu. Pretože je známe, že ľudia - optimisti sa aj so starnutím a starobou vyrovnávajú lepšie. A sú aj lepšie vnímaní svojim okolím. Pretože niet nič horšieho, ako stretávať namosúrených, zamračených starších ľudí, ktorí sa sťažujú na všetko. Tento názor vyjadril už starogrécky filozof Platón, podľa ktorého kvalitu starnutia ovplyvňuje spôsob života v strednom veku. Generácie sa striedajú s generáciami a ich vzájomný vzťah je základom života spoločnosti. Vytvárame ju na svoj obraz. Sedieť pri jednom stole mladí so starými, to je tá najprirodzenejšia vec na svete. Je to zákon života. Mladí a starí vždy boli a budú, len si to musíme uvedomiť.

V poslednom čase čoraz viac počúvame i sami používame slovné spojenia - život je hektický, ponáhľam sa, nemám čas, cesty sú preťažené, žiaci majú priveľa učiva, cítim pretlak informácií. Len človek, ten ostáva kdesi pomimo. Na blízky máme stále menej času. Rodičov sa pýtame na zdravie len úchytkom. Musíme pracovať, musíme platiť účty. Stále sa zrýchľujúci kolobeh. Život je dnes uponáhľaný, náročný. Ale aj tak by sme nemali zabúdať na tých, ktorí nám vytvorili podmienky pre život, ktorí nás vychovali, na všetkých tých, ktorí už začali žiť štvrtú etapu ľudského života, na ľudí starších ako my. Pretože úcta k starším je prirodzená vlastnosť každého vychovaného človeka. A nielen v októbri, ktorí OSN vyhlásia za Mesiac úcty k starším. Počúvajme sa navzájom, zamyslime sa nad významom napísaného v predošlých riadkoch.

Peter Illiáš

Stalo sa nestalo v Drienove

Miniatúrky zo života

Boli časy, keď každý ...náštročný chlapec, dnes svetácky nazývaný tínedžer, musel mať vzduchovku, ináč sa strašne pred ostatnými hanbil. Ja som sa nemusel hanbiť, mal som vzduchovku, aj keď len požíčanú. Intenzívne som využíval čas, keď bola u mňa, ba zacvičovali sa na nej aj moji najlepší kamaráti. Všetkým vrbacom v okolí visel vtedy život na vlásku. A veruže sa mali na pozore. Najlepší spôsob, ako ich dostať na dostrel, bol, prilákať ich na zmo. Raz sme takto partia číhali na svoje obete u nás na dvore. Štedro sme rozsypali zmo po zemi a z úkrytu sme ticho sledovali vývoj udalostí. Naše sliepky spočiatku radostne vyštartovali za neočakávanou potravou, ale zanedlho sa zasýtili a už len zazerali okolo seba a hľadali si miesto na podriemkanie. Vtedy nastal čas pre hladošov vrbacov. Opustili svoje úkryty a zlietli sa na hostinu. Drzo skackali pomedzi sliepky a zobkali ostošesť. Ja som bol pripravený využiť príležitosť. Vybral som si spomedzi vrbacov svoju obeť, namieril som a potiahol som spúšť. Čakal som, že najnašuchorenejší vrbáčik položí v tom momente svoj život za to, aby ma mohli kamaráti obdivovať a chváliť moju mušku, ale nestalo sa tak. Po mojom výstrele všetky vrbace uľtkli, iba náš kohút, ktorý sa práve vtedy rozhodol prekontrolovať svoj hárem, sa na svojej ceste zarazene zastavil, otriasol sa a krivajúc na jednu nohu, odkráčal do kurína. Všetci sme stúpili a pochopili sme, že sa poľovačka skončila.

Prešli dva, či tri dni. Vzduchovka ležala schovaná pod posteľou, ja som bol vzorný chlapec s nečistým svedomím a kohútovi sa prestávalo chcieť žiť. Rodičia si to všimli a rozhodli sa, že ho nenechajú trápiť sa. Sekierka mu ukončila život a o našom nedeľnom obede bolo rozhodnuté. Pozorne som sledoval, akým spôsobom vyjde moje nepríjemné tajomstvo najavo. Naši kohútika obarili, oškľbali, vyčistili zvnútra, opálili nad horiacimi novinami a nič. Už som si začal myslieť, že som sa pomýlil a celkom zbytočne som prežíval toľko strachu, keď otec urobil poslednú operáciu – nožom v kolene oddelil pazúry na jednej nohe od stehna a v rane sa začernelo, čo myslíte, čo? No predsa, ten nešťastný brok! Otec sa ta pozrel a ani na chvíľku nezaváhal. Môj osud, aj osud požíčanej vzduchovky bol spečatený.

Z pamätnej knihy obce Drienov

Strana 80, Počasie, zapísané v roku 1936

Novoročné dni priniesli mierne počasie. 11. jan večer hrmelo a blýskalo sa, meralo +10 stupňov C. Občania sadili stromy. Orgovany začali pučať. Od 19. jan začali mrazy, ktoré dosiahli – 15 stupňov C. Mráz sa potom zmiernil. Vo februári boli veľké snehové fujavice a bolo stále zamračené. Snehu bolo málo. Počasie sa stále menilo, ale vlna mrazová prestala až v marci. Mnoho ľudí onemocnelo na chrípku. Posledný sneh stratil sa z poli 9. marca. Poľným prácam začalo sa 15. III. April bol teplý a leto bolo horúce. Dosiahol 32 stupňov C. Najväčšie búrky boli v noci, ktoré spôsobil snečný žiar. Keď prichádza veľká búrka, je obyčaj, že kostolník zvoní po celý čas burky. Obilie bolo pomerne dobre. Kosiť začali 30. júna a počasie bolo vtedy priaznivé. Úroda bola odhadovaná za dobú. Krmiva bolo dosť. Úroda ovocná nebola. Zemiaky kopali v decembri, bolo daždivo. Podzimná orba siatie pre dažde boli zdržané. Zemiakov sa urodilo menej a boli poškodené pandravami, dostaly skázu a hnily. Koncom jesene bolo vetno a chladno. Prvý mrazík padol 5. nov., potom prišli hmlisté dni. Dňa 29. nov. napadol sneh, prišli mrazy dosahujúce -17 stupňov C. Na Vianoce sa otepilo, v noci boli mierne mrazy.

Na zamyslenie

Jednej starenke raz v sne sľúbil Pán Boh, že k nej v určitý deň príde na návštevu. Starenka bola veľmi šťastná a pyšná a netrpezlivo čakala na ten významný deň. Keď nastal, starenka poupratovala celý dom a pripravila najlepšíu hostinu, akej bola schopná.

Vtom niekto zaklopal na dvere. Starenka sa ponáhľala otvoriť, ale keď zistila, že je to len žobrák, poslala ho rýchlo preč s vysvetlením, že dnes čaká oveľa významnejšieho hosťa. Hladný žobrák sa ešte dvakrát odvážil zaklopať a popýtať o kúsok jedla, ale starenka ho stále zahňala, a tak sa pobral ďalej. Starenka sa upokojila a čakala ďalej na Pána Boha. Ubiehala hodina za hodinou, ale vytúžený hosť neprichádzal. Napokon, keď sa zotmelo, si sklamaná ľahla do postele a zaspala. Vo sne sa jej zjavil Pán Boh a s výčitkou v hlase jej povedal: Tri razy som dnes zaklopal na tvoje dvere a ty si ma trikrát neprijala!

(Podľa Kazimierza Wojtowicza: O kázni a daždnikoch)

Pozvánka do divadla

Obecná organizácia Únie žien Slovenska v Drienove plánuje usporiadať dňa 24. alebo 25. novembra 2008 návštevu Štátneho divadla v Košiciach. Na programe je predstavenie operety E. Kálmána Čardášová princezná. Organizátorky vyzývajú členky únie, ktoré sa chcú zúčastniť tohto podujatia, aby sa čím skôr nahlásili u pani Reginy Sokolovej.

Spoločenská kronika

V štvrtom štvrtroku roka 2008 gratulujeme týmto jubilantom:

K 60-tým narodeninám

23. 10.	Jozef Ferko	Záhradná 72
02. 11.	Kristína Tomková	Žižkova 31
26. 11.	Ján Vaľko	Okružná 28

K 70-tým narodeninám

03. 10.	Ján Nerodolík	Kvetná 26
25. 10.	Jolana Sabolová	Jarková 22
01. 11.	Helena Krakovská	Revolučná 13

K 80-tým narodeninám

18. 10.	Mária Krakovská	Mlynská 18
---------	-----------------	------------

K sobášu gratulujeme:

13. 09.	Slavomír Ivančo	Jarková 23
a	Katarína Rokošná	Župčany 286

20. 09.	Rastislav Palisko	Tehelná 23
a	Veronika Matejová	Petrovany 246

04. 10.	Matej Varga	Jarková 11
a	Lucia Hasarová	Pušovce 119

11. 10.	Andrej Bardák	Mlynská 26
a	Mária Vargová	Ruskov 302

Navždy sme sa rozlúčili:

13. 09.	Mária Kmecová, 85-roč.	Tehelná 15
15. 09.	Andrej Jančuš, 83-roč.	Mlynská 16
01. 10.	Jozef Mroč, 76-roč.	Okružná 2
10. 10.	František Tomko, 79-roč.	Osloboditeľov 28
22. 10.	Milan Ferko, 57-roč.	Záhradná 31

Bavíme sa s občasníkom

Deti majú za domácu úlohu napísať sloh a majú v ňom použiť vetu:

"Mama je len jedna".

Učiteľka vyvolá Janka, nech prečíta, čo napísal. Janko číta:

"Moja mama mi každé ráno pripraví skvelé raňajky, nachystá mi desiatu do školy, pribalí musli tyčinku, dá pusku na líčko a odvezie ma do školy. Mama je len jedna." Janko dostane za svoju úlohu jednotku. Marienka napísala:

"Mám rada svoju mamu. Vie sa pekne obliekať, chodí pekne upravená a stále na mňa myslí. Kupuje mi nové šaty a topánky a veci do školy. Mama zarába vefa peňazí a chodíme spolu s mamou a ockom každý rok k moru. Mama je len jedna." Učiteľka horko zaplakala nad svojim platom, no Marienke dala jednotku. Napokon vyvolala Mórica. Móric napísal:

"Minule som prišiel domov, zafajčený byt, v popolníku plno špakov, všade popol, rozhádzané fľaše od piva, matka vyvalená na gauči, v jednej ruke pivo, v druhej cigareta, kruhy pod očami a reve na mňa: Moooooric ! V

chladničke sú dve fľaše piva, dones ich sem! Prídem ku chladničke, otvorím ju a kričím: Mamaaaaaaa, je len jednaaaa !"

- Miláčik, kým sa spolu zosobášime, musíš mi ešte sľúbiť, že ma budeš bozkávať na miestach, kde ma ešte nikto predtým nebozkával.

- Dobré láska moja, ktoré sú to miestočka?

- No... napríklad Kanárske ostrovy, Seychelly a Mauricius...

Na hraničnom priechode sa pýta muž colníka:

- Pane, je možné vyvážať zlato do Francúzska?

- Samozrejme. No v primeranom množstve.

- odpovie colník.

- A stodesať kilogramov je primerané množstvo?

- Tak to určite nie!

- V tom prípade, - obráti sa muž k manželke - zlato moje, zostávaš doma.

Keď sa na mňa usmievate, mám sto chutí vás pozvať ku mne.

-Óóó, vy lichotník.

-Žiadny lichotník, zubár.

Zo základnej školy v Drienove

Deň holokaustu

Pamätný deň holokaustu si pripomínáme v septembri. Otázky porozumenia a znášanlivosti, inakosti i rovnakosti, pripomenutie hrôz holokaustu, ktorých historický odkaz je, žiaľ, stále aktuálny, boli obsahom aktivít tohto dňa.

Tohtoročný deň holokaustu zmenil formát. Hlavným zámerom bola aktívna účasť žiakov na projekte, ktorú sme dosiahli tvorivými dielňami. Celé podujatie sa nieslo v pracovnom a tvorivom duchu, sprevádzané bolo prezentáciou o Osvienčime a cielene zameraným dramatizačným vystúpením žiakov 6. ročníka. Pracovné výstupy prezentovali žiaci vo forme výstavy, súbežne prebiehalo i hlasovanie o najlepší tím. Prvenstvo neboli iste prioritou, teší nás však, že produkty k ústrednej myšlienke - čo potrebujú ľudia, aby na svete vymizlo násilie, vojny, čo môžu urobiť, aby bol všade mier, porozumenie a tolerancia - boli vskutku nápadité, dokumentovali empatívne postoje žiakov: „Tento deň nebol pre nás nudný, ale zábavný. Boli sme prekvapení a poučení sme sa, že máme byť k sebe milí.“ „Žiaci 6. ročníka nám zahrli scénku a my sme pochopili, že keď sme zlí, nemáme priateľov. Veľmi sa nám to páčilo.“ „Každý pochopil, že najdôležitejšie je kamarátiť sa. Scénka smerovala k tomu, aby sme zastavili všetky vojny, a to i tie malé, bežné, ktoré zažívame denno-denne. Dúfame, že sa spory medzi ľuďmi zastavia.“

Pamätný deň holokaustu je zároveň začiatkom projektu Nebudme ako oni, ktorého súčasťou je v našej škole i Peer Helper, teda metóda rovesníckeho vyučovania. „Učiteľom“ sa tento rok stal náš bývalý žiak Števo Marcin. Výber to bol opäť dobrý, Peer Helper v jeho podaní v súčasnom 9. ročníku bol prínosným výstupom, svoju „učiteľskú“ pozíciu zvládol bravúrne. Ďakujeme, Števo, želáme všetko dobré v ďalšom štúdiu i živote.

Fotografie z podujatia nájdete vo fotoalbume školskej webovej stránky: www.zsdrienov.edupage.org.

4. október patrí zvieratám

Aj tento rok sme si pripomenuli Svetový deň práv zvierat. Slogany: odviaz svojho psa z reťaze, daj mačičke mliečko, vyčisti rybičkám akvárium či pohľad svojho domáceho miláčika vyzývali našich žiakov k zamysleniu i reálnym skutkom. Sviatok, ktorým si pripomíname práva zvierat, vznikol na počesť sv. Františka z Assisi, ochrancu všetkého živého.

V piatkové ráno, deň pred Františkom, vítal deti pri východe zo šatne biely plyšový ľadový medveď, ktorý ich transparentom upozorňoval na blížiaci sa sviatok. Nevedno, koľkí žiaci si vo víkendovom virvare spomenuli na domácich miláčikov a na ich deň, koľkí z nich venovali nemej tvári aspoň milý pohľad. Koľko z nás dospelých si uvedomuje, že chov akéhokoľvek zvierata je hlavne veľká zodpovednosť, pretože ak si k sebe pripútame živého tvora, ten sa od nás stáva okamžite závislým. Keďže nevie rozprávať, sám nám nepovie, či mu niečo chýba, a už vonkoncom si nevie sám pomôcť. Veríme však, že nenásilným pripomenutím tohto sviatku sa rady skutočných milovníkov zvierat rozšírili. Preto odviažte svojho psa z reťaze, je to nedôstojné pre neho, ale hlavne pre nás!

Skôr ako zahryznete do chlebaka

Spomeňte si, že milióny ľudí práve trpia hladom, že každé štyri minúty zomiera od hladu jedno dieťa. Neprestaňte jesť, len si jedlo viac vážte! Aj keď sa v našich končinách od hladu zväčša nezomiera, neznamená to, že naše telá nehladujú. Keďže konzumujeme veľa tukov a cukrov, naše telesné schránky nevhodnou skladbou potravy trpia.

16. október je Svetovým dňom výživy. My sme si ho pripomenuli zdravým predpoludním. Tety kuchárky, naše tety upratovačky a vedúca školskej jedálne pripravili medový čaj s citrónom a chutné zdravé nátierky. Všetci žiaci našej školy si počas prestávok mohli prísť pochutnať na zdravom čaji, ochutnať kúsok pečiva s nátierkou a zobrať si aj jablko, pretože čerstvé ovocie je základom zdravej výživy. Jablčnú desiatu sme deťom pripravili v októbri ešte raz, to keď sme si pripomenuli Deň jablka.

Hostina sa deťom veľmi páčila. Stoly boli po dvoch prestávkach prázdne a čajík vypitý. Zostáva sa pekne poďakovať tetám za prípravu, páňovi Jurekovi za med a rodine Sabolovej z Petrovian za hrbu jablka. Ďakujeme!

Olympiáda slovenský jazyk a literatúra

16. októbra 2008 sa uskutočnilo školské kolo olympiády SJaL (jej prvý ročník). Olympiáda je svojím obsahom určená žiakom 8. a 9. ročníka. Preveruje ich teoretické vedomosti, ale najmä jazykové kompetencie a celkovú pripravenosť žiakov komunikovať a cielene odovzdávať informácie. Pozostáva z 3 častí (2 písomných a 1 ústnej). Práve posledná z nich býva tvrdým orieškom, hoci rečnícky prejav sa zdá byť jednoduchou záležitosťou. Zisťujeme (čo potvrdil aj nultý ročník olympiády SJaL), že „rečníctvu“ sa treba učiť a olympiáda SJaL je

v tomto smere účinným prostriedkom. V okresnom kole v Prešove bude školu dňa reprezentovať žiacka 9. ročníka Dominika Mitriková.

Krátko

Naši žiaci sa zúčastnili na okresnom kole v cezpoľnom behu. Súťažili jednotlivci i družstvá dievčat a chlapcov. Dievčatá skončili na 10. mieste (A. Semančíková a M. Mruzová, 8. roč., S. Fialková, 9. roč.), chlapci obsadili 12. miesto (J. Korem a M. Valečko, 8. roč., M. Straka, 9. roč.).

Medziročníkový turnaj žiakov 2. stupňa vo veľkom futbale skončil s takýmito výsledkami: 1. miesto – 8. roč., 2. miesto – 9. roč., 3. miesto – 6. roč. Najlepším strelcom sa stal J. Korem z 8. roč. s 12 gólmi, k najlepším hráčom patrili T. Chylák zo 6. roč. a J. Korem z 8. roč., najlepším brankárom bol M. Valečko z 8. roč.

Školský parlament pripravil futbalový turnaj zmiešaných družstiev chlapcov a dievčat (v zložení 3 chlapci a 2 dievčatá). Víťazom turnaja sa stal 8. roč.

Žiaci 3. A a 2. A triedy si vychutnali krásne popoludnie so šarkanmi. Šarkany si pripravili na hodinách VV, niektoré deti si priniesli vlastné kúpené šarkany. Lietajúce draky nesklamali a lietali v oblakoch nad Drienovom na kopci Koryto. Popoludniu prialo aj pekné slnečné a veterné októbrové počasie. Ubehané a šťastné deti sa už teraz tešia na ďalšiu podobnú akciu.

Stále je možnosť zapojiť sa do mliečneho programu, ktorý naša škola realizuje. Cenovo je skutočne prístupný, vybrať si možno z 3 produktov: mlieko, jogurt, kakao. Prihlášky u vedúcej školskej jedálne.

Pozývame Vás na ďalší ročník Európskeho dňa rodičov a škôl 27. októbra od 9.30, ktorý okrem dňa otvorených dverí ponúkne predovšetkým tvorivé dielne našich žiakov i hostí.

Plavecký výcvik

Plavecký výcvik organizujeme už niekoľko rokov, je súčasťou nášho školského programu. Pre žiakov 4. ročníka ide o základný plavecký výcvik, pre šiestakov o zdokonaľovací. V tomto roku sa stretli dva silnejšie ročníky, a tak vzhľadom na bezpečnosť žiakov sme museli pripraviť dva samostatné kurzy. Základný výcvik ukončili s výnimkou 1 žiaka všetci účastníci získaním základných plaveckých zručností. V skupine zdokonaľovacieho výcviku získali potrebné kompetencie všetci účastníci, pekne sa „rozplávali“ i dovtedy slabší plavci.

Európsky deň rodičov a škôl

Európsky deň rodičov a škôl (EDRaŠ) sa uskutočňuje v Slovenskej republike po siedmy raz. Siedmykrát sa realizoval i na našej škole. Tohtoročný EDRaŠ zmenil formát, našim cieľom bolo ponúknuť novinky v obsahu i forme.

7. EDRaŠ v Slovenskej republike bol realizovaný Slovenskou radou rodičovských združení (SRRZ) pod záštitou Konferencie biskupov Slovenska v spolupráci s Ministerstvom školstva SR, Ministerstvom zahraničných vecí SR,

Štátnou školskou inšpekciou, Štátnym pedagogickým ústavom a Odborovým zväzom pracovníkov školstva a vedy. Akýmsi tátorom projektu je i medzinárodná organizácia EPA – európska asociácia rodičov. Cieľom je podporiť a skvalitniť spoluprácu s rodičmi, prehĺbiť výmenu skúseností vo výchove a vzdelávaní už na úrovni spojenej Európy. Hlavným cieľom projektu na školskom stupni je vytvoriť v spolupráci s rodičmi škôl a školských zariadení zdravé sociálne prostredie v oblasti výchovy a vzdelávania detí a mládeže. 7. ročník Európskeho dňa rodičov a škôl sa v našej škole uskutočnil 27. októbra 2008 v priestoroch našej školy a OcÚ v Drienove. Okrem klasických „otvorených dverí“ ponúkol i viacero sprievodných aktivít: Škola dokorán bola tohto roku spojená predovšetkým s workshopmi, tvorivými pracovnými dielňami našich žiakov a hostí. K takým dielňam patrila napr. výtvarná, aranžérska, prírodovedná, spoločenská, jazyková, fotoateliér a kadernícka, tvorivá dielňa, dielňa stolovania, matematická dielňa, Hevi klub či čitateľská, gastrodienla, internetová kaviareň a umelecká dielňa. Osobitné poďakovanie patrí našim hosťom z Prešova, ktorí prezentovali svoje umelecko-remeselné majstrovstvo: p. Seňovej a jej dievčatám z umeleckých škôl, ktoré pracovali s odliatkami a materiálom na výrobu jednoduchých šperkov; techniku decoupage a slávnostné stolovanie prezentovala p. Vargová a zaujímavé spôsoby aranžovania predviedla p. Frankovská. Hanbu nám neurobili ani naši deviatci na besede s p. starostom, ktorí sa zaujímali o život v obci, otázky samosprávy či dokonca projektov, na druhej strane aj p. starosta zvládol „otázkový“ tlak, ako vraví naša mláď, „v pohode“. Záver dňa patrila kolotočovým ošialu, členovia záujmového združovania sa zabávali, hoci počasie nám veľmi neprialo. Oproti minulému ročníku sme zaznamenali zreteľne vyššiu návštevnosť a opäť pozitívne ohlasy, čo nás skutočne teší.

Fotografie z podujatia zverejníme už čoskoro na našej webovej stránke.

KONÍČKY – AIRSOFT (SPLNENÉ CHLAPČENSKÉ SNY)

Koníčky. Prinášajú ľuďom relax, potešenie. U niekoho je to zberateľská vášeň, ktorá teší ducha, ale často odľahčuje peňaženku, u niekoho je to majstrovanie a výsledkom sú výrobky určené do police, ale niekedy aj na praktické použitie. Asi sa však zhodneme v tom, že ak sa človek venuje svojmu koníčku s plnou vážnosťou, nielenže v danom odbore získava zaujímavé vedomosti, ktoré často súvisia s rôznymi inými odvetvami, ale spozná aj zaujímavých ľudí a kvalitne trávi svoj voľný čas. V našom občasníku vám ponúkame zoznámenie sa s niektorými koníčkarmi z nášho okolia. Dnes vám predstavujeme:

Meno: **Ľubomír Lazor**

Vek: 17

Zamestnanie: študent

Záľuba: **Airsoft**

Pri čakaní pred kostolom na pravidelnú posádku môjho auta som si všimol, že väčšina chlapcov odchádzala od stánkov s „hoscinovými“ atrakciami vybavená vernými atrapami zbraní a samozrejme aj s „delobuchmi“ na strašenie spoluobčanov. Keď si spomenieme na našu mladosť, tak k chlapčenskej radosť stačili parite, kľúče s nastrúhanými zápalkami, drevené pušky s gumičkami na vystreľovanie špiliek. A to asi tak bolo všetko. Škoda len (podľa väčšiny vyslúžilých vojakov), že takíto chlapci po dosiahnutí primeraného veku neabsolvujú dvojročnú vojenskú službu. Tam by si mohli naplniť detské sny vo väčšej alebo menšej miere. Vedel som o existencii paintballu, o práci streleckého krúžku, ale nevedel som, že existuje aj šport, ktorý pomerne verne simuluje bojové situácie. A dokonca, že v ňom našiel zaľúbenie aj môj mladý sused. Oslovil som ho a on ho priblížil nielen mne, ale aj Vám.

Čo je Airsoft?

Airsoft je bojová hra - adrenalínový šport, pri ktorom sa simulujú bojové

situácie. Airsoft sa hrá s funkčnými replikami skutočných zbraní, ktoré sú najčastejšie vyrobené z kombinácie materiálov ABS plast a kov. Zbrane môžu byť vyrábané aj z dreva a kovu, vyzerajú tak skutočne reálne, ale sú oveľa drahšie. Zároveň ide o tréning bojovej taktiky, tímovej akcie, až po prežitie v boji. Princípom je airsoft (čítaj "érsoft") veľmi podobný paintballu, rozdiel je však viditeľný najmä pri používaných zbraniach a munícii.

Aký je teda rozdiel medzi paintballom a airsoftom?

Airsoft je japonskou odpoveďou na paintball. Paintball vznikol v USA, airsoft zas v Japonsku. Airsoftové zbrane sú vernými kópiami skutočných zbraní a vystreľujú ľahké plastové guľôčky s priemerom 6 alebo 8 mm a s hmotnosťou 0,12-0,43g. Vystrelené guľôčky majú podľa typu a kvality zbrane rýchlosť 30-120 m/s. Pri tejto rýchlosti je zásah airsoftovou guľôčkou rozhodne znesiteľnejší, než zásah ťažkou, želatínovou, paintballovou guľôčkou. Pri dodržaní základných bezpečnostných pravidiel, hlavne ochrany očí ide o úplne bezpečný šport/hru.

Ako prebieha samotná „hra“, ak sa to dá takto nazvať?

Airsoftový "boj" je skvelá zábava. Pokiaľ máte skúsenosti s paintballom, tak si určite dokážete predstaviť rôzne scenáre. Mnoho herných scenárov zodpovedá reálnym bojovým situáciám. Môže ísť o činnosť špeciálnej jednotky proti žoldnierom, dobývanie bunkra, hľadanie zostrelého pilota, ochrana dôležitej osoby alebo obrana pozície. Možno je vymyslieť takmer čokoľvek. Airsoft sa hrá v budovách, aj v lesoch. Séria hier zvyčajne trvá 3-4 hodiny, samotná hra 15-30 minút. Výnimočne sa konajú aj celodenné a viacdňové nonstop hry.

Je hráč ponechaný sám na seba pri samotnej hre?

Airsoft sa môže hrať ako tímový šport, alebo systémom každý proti každému, prípadne ako combat strelba na čas, na terče. V neposlednom rade má airsoft výborný vplyv na kondíciu, zlepšuje reflexy, sebaovládanie, učí Vás spoznávať sám seba, ale aj ostatných - v hre je totiž nutné dodržiavať fair play.

Predpokladám, že si členom nejakého klubu alebo zoskupenia podobných nadšencov.

Náš team má názov Military Team Prešov. Momentálne je nás sedem členov. Naše zameranie je military - je to typ hry, pri ktorej je nutná znalosť orientácie na mape. Najčastejšou úlohou teamu je nájsť a zneškodniť diverznú jednotku. Zameriavame sa aj na maskovanie, táto záležitosť je dosť dôležitá, pretože nám pomáha byť nenápadnými.

Ďakujem Ti za rozhovor a na jar nám dúfam, poskytnieš ďalšie informácie, ak sa dostanú do redakcie nejaké otázky súvisiace s týmto atraktívnym koníčkom.

Po skončení rozhovoru som i ja zatúžil po takomto športe, hoci som si počas vojenčení užil zbraní až, až... Napadlo ma, keby všetci chlapci prešli takými športovými klubmi, určite by nedochádzalo k takým tragédiám, aká sa stala pred pár týždňami vo Fínsku. A predtým zase niekde inde v ďalšom vyspelom štáte. Väčšinou zato viníme počítačové „strieľačky“, kde hráč stráca rozdiel medzi realitou a hrou. V hre máš mnoho životov, ale v živote len jeden! Airsoftoví chlapci si určite cenia život, pretože v ich hre ho majú len jeden. A učia sa čestnosti, pravdovravnosti a hlavne priateľstvu. Každý človek má hodnotu – i porazený a „zastrelený“ nepriateľ.

ČARO JESENE V MATERSKEJ ŠKOLE

Jeseň je ročné obdobie, ktoré plným priehrštím rozdáva svoje dary, farby a vôňu, krásne sfarbenie listov, zrelé ovocie, zeleninu. Príroda dýcha neopakovateľným čarom. Jej dary v plnej miere využívajú učiteľky a deti v MŠ. Príroda je zdrojom estetických a citových zážitkov. Deti sa oboznamovali s charakteristickými znakmi jesene, učili sa básne, piesne, jeseň zobrazili na výkresoch, maľovali, kreslili, lepili – svojimi rukami čarovali. Plody využívali na pracovnej výchove, na ranných hrách. Šarkany, ježkovia, panáčikovia, ovocie, zelenina zdobia interiér šatne, kde sa rodičia môžu nadýchať jesennej atmosféry aj takouto formou a potešiť sa z krásnych výtvorov svojich detí.

Radosť z pohybu, jesenné športovanie si deti môžu v plnej miere užít na pobytoch vonku a jesennej brannej vychádzke. Detské očka pozorujú zmeny a postupne chápu, že jeseň dokáže stromy aj povyzliekať a tak holý strom čaká na bielu perinu, ktorá ho oblečie len čo na naše dvere zaklope pani zima a preberie vládu nad pani jeseňou. Oslava ročného obdobia - jesene vyvrcholila ochutnávkou ovocia a zeleniny a chutnými ovocnými a bylinkovými čajíkmi. Jeseň odchádza, ale my sa tešíme čo nám prinesie ďalšie ročné obdobie, ktoré je iné, ale určite krásne.

Riad. MŠ: A. Hnatová